

Homilie: dankviering 2019

1 hostie halen uit tabernakel ...

Dit, beste mensen maakte de viering voor de 1e communicanten zo bijzonder, een klein rond broodje.

De verwondering, de trots die op hun gezichtjes te zien was toen ze het in ontvangst mochten nemen....

Dit dus, een klein, plat schijfje ...

wat we in een samenkomst als dit mogen aannemen en voor sommigen is er dan ook nog een teugje wijn bij.

Is het dat waar het om gaat?

Ja, het gaat daarom, althans, als je wilt verder kijken dan wat het is.

Het is zoals we thuis aan tafel gaan:

je kan eten omdat je honger hebt,

maar als je gezellig aan tafel zit met anderen, smaakt het veel beter

(zeker als je zelf niet hebt moeten koken, zoals bij mij vaak het geval is ...).

Wie dit brood aanneemt, doet dit niet omdat hij honger heeft,

Wanneer we dit kleine stukje brood eten,

zeggen we - zonder woorden - dat we geloven dat

wanneer we een beetje van onszelf geven,

de wereld er dan heel anders uit gaat zien.

Dan zorgen we ervoor dat die ene druppel er wel degelijk toe doet

en niet op een hete plaat terecht komt.

Het gaat inderdaad om veel meer dan wat brood en wat vis dat wordt gedeeld, zoals we daarjuist hoorden vertellen.

-Het gaat om ouders, pleegouders, grootouders die dagelijks een kaars laten branden in de examentijd en dankbaar zijn om de inzet van het kind, wat de schoolresultaten ook zijn;

-Het zijn die leerkrachten, die toch het beste van de leerling weet boven te halen.

-Het gaat om vormelingen die Gods Geestkracht in zich dragen en verder gestalte geven

-Het gaat om dat koppel dat voor de kerk trouwt omdat ze God er graag als getuige bij hebben

-Het zijn die mensen die trouw dit brood en dus een bezoek brengen bij iemand aan huis of bed geluisterd

-Het gaat om de nabijheid die niet afzwakt, hoe hopeloos de situatie ook lijkt...

Het gaat met andere woorden om die vele steentjes die worden bijgedragen

- ik kan ze jammer genoeg niet allemaal opnoemen -
wat mogelijk maakt dat wij met andere blije en open ogen naar de mens en de wereld kijken,
dat wij zien met nieuwe ogen,
en alles als een geschenk krijgen.

Is dat niet veel positiever, hoopvoller, gelukkiger
dan de angst die ons wordt ingepreft,
of dan uitspraken als 'eigen belang eerst'.

Met deze blijde boodschap die wij door Jezus Van Nazareth mogen ontdekken:
gaan wij in tegen de sfeer van eigenbelang, die in onze maatschappij
toch steeds sterker lijkt te worden.

Maar deze Blijde Boodschap doet mensen leven omdat
Gods woord, Gods liefde concreet wordt
in mensen die zorgen voor elkaar, verbondenheid scheppen,
die zo méér geluk ervaren.

Tot slot nog dit:

Het grootste wonder is niet dat er na het eten 12 korven overblijven,
het grootste wonder is dat liefde gedeeld wordt,
dat hoop, vertrouwen en geloof mag groeien
dat iedere mens zijn talent mag en kan gebruiken
en dat wij allen graag worden gezien, door Hem, maar het kan ook Haar zijn
die wij God noemen.

Daar ben ik dankbaar om ... en u misschien met mij...
Zo kan het vakantie worden, in verbondenheid met wie thuis blijft.

Vanuit deze dankbaarheid willen we samen bidden ...

enkele andere mensen dan in het blaadje staat.